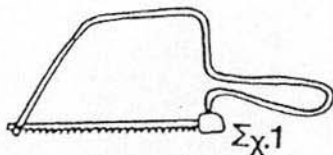

Ξύλινες φωλιές

Γενικές οδηγίες: Η γενική ιδέα μιας ξύλινης τεχνητής φωλιάς είναι ένα κουτί με μια τρύπα για είσοδο. Από κει και πέρα, οι διαστάσεις και η μορφή του κουτιού και της εισόδου μπορούν να διαφέρουν ανάλογα με το είδος που θέλουμε να φιλοξενήσουμε. Αν και μπορεί να κατασκευαστεί και από άλλα υλικά, το καλύτερο είναι σίγουρα το ξύλο. Σανίδες πάχους 1,5 - 2 εκ. είναι ιδανικό υλικό κατασκευής. Φυσικά, προτιμώνται ξύλα που, κυρίως λόγω των εκχυλισμάτων που περιέχουν, είναι ανθεκτικότερα σε προσβολές από έντομα και μύκητες όπως είναι του κυπαρισσιού, του ίταμου και της αρκεύθου.

Οι στρογγυλές τρύπες εισόδου μπορούν να γίνουν είτε με τη βοήθεια ειδικού πριονιού (σχ. 1) ή με ηλεκτρικό τρυπάνι εφοδιασμένο με ειδικό εξάρτημα (σχ. 2).

Το κουτί μπορεί να βαφτεί με κάσια (φυσικό χρώμα από καρύδια) ώστε να μοιάζει περισσότερο με το χρώμα του κορμού των δέντρων καθώς και με βερνίκι ξύλου, μόνο όμως στο εξωτερικό μέρος του.

Στον πάτο όλων των ξύλινων φωλιών πρέπει απαραίτητα να ανοιχθούν μικρές τρύπες για την απορροή των νερών που μπορεί να μπουν στη φωλιά. Επίσης θα πρέπει να καρφωθεί ένα μικρό ξύλινο πηγάκι στη βάση της οροφής για να μην μπαίνουν τα νερά από τη χαραμάδα που σχηματίζει.

Μπορεί να προβλεφτεί ώστε κάποια επιφάνεια -ή η οροφή ή η όψη εισόδου- να είναι κινητή με μεντεσέδες και να κλείνει με γαντζάκια για να μπορεί να ανοίγεται κάθε ένα-δύο χρόνια για να καθαρίζεται και να απομακρύνονται έτσι τα παράσιτα. ΠΡΟΣΟΧΗ όμως, αυτή η δουλειά πρέπει να γίνεται μόνο το φθινόπωρο που τα πουλιά δεν έχουν ανάγκη τη φωλιά τους.

Τέλος, αν υπάρχει κίνδυνος να ανοιχθεί η φωλιά από κάποιο σκίουρο ή δρυοκολάπη (αυτό θα γίνει από την είσοδό της) μπορεί στο μπροστινό τμήμα να τοποθετηθεί, πάνω στο ξύλο, μεταλλική πλάκα με ανάλογη τρύπα εισόδου.

Οδηγίες για την τοποθέτησή τους :

Η σωστή τοποθέτηση των τεχνητών φωλιών είναι απαραίτητη. Οι φωλιές πρέπει να είναι γερές και ασφαλώς τοποθετημένες. Πρέπει να βρίσκονται κοντά στο μέρος όπου τα πουλιά ζουν και κυνηγάνε, ειδώς είναι ανώφελο να τοποθετηθούν. Πρέπει να προστατεύονται από τον δυνατό ήλιο και τους αέρηδες και να τοποθετούνται σε κατάλληλη θέση και διεύθυνση ώστε να εμποδίζεται η βροχή να μπαίνει από την είσοδό τους. Δεν πρέπει να είναι προσιτές σε ανθρώπους ή αρπακτικά ζώα (όπως π.χ. οι γάτες). Αυτό εξάλλου είναι απαραίτητο για να νοιώσουν τα πουλιά ασφάλεια και να πλησιάσουν στις φωλιές. Τέλος, πρέπει να προβλέπεται οι φωλιές να τοποθετούνται σε θέσεις με κατάλληλα σημεία τριγύρω όπου τα μικρά θα μπορούν να φτάσουν κάνοντας τα πρώτα τους πετάγματα, χωρίς να κινδυνεύουν να πέσουν (αυτό δεν ισχύει για τα χελιδόνια και τις σταχτάρες που τα μικρά τους πετούν πολύ καλά από τη στιγμή που θα εγκαταλείψουν τη φωλιά τους). Πάντως, αν τύχει και πέσουν, καλό είναι να μην τα ενοχλήσουμε γιατί το πιθανότερο είναι ότι θα γυρίσουν πίσω στη φωλιά μόνα τους ή με την προτροπή των γονιών τους.

Οι φωλιές μπορούν να τοποθετηθούν σε κτίρια, μάντρες, κορμούς ή χοντρά κλαδιά δέντρων, ανάμεσα σε πυκνή βλάστηση ή άλλα σημεία, αναλόγως με το είδος του πουλιού που θα φιλοξενηθεί. Για τη στήριξη μπορούν να χρησιμοποιηθούν βίδες εκτός και αν οι φωλιές τοποθετηθούν σε κορμό οπότε καλύτερα είναι να χρησιμοποιήσουμε ένα-δύο σύρματα. Θα τα περάσουμε από τις τρύπες στην πίσω όψη της φωλιάς και γύρω από τον κορμό ή κλαδί, δένοντάς τα αρκετά χαλαρά ώστε να μην "πνίξουν" το δέντρο καθώς αυτό μεγαλώνει.

Τη φωλιά την αφήνουμε ανενόχλητη και δεν πρέπει με κανένα τρόπο να πλησιάζουμε κοντά, ειδικά τον καιρό της αναπαραγωγής, γιατί τα πουλιά-γονείς μπορεί να την εγκαταλείψουν, είτε για λίγο είτε οριστικά με αποτέλεσμα, τα αυγά ή τα μικρά να παγώσουν θανάσιμα.

Υπόψη ότι τελικά ο επισκέπτης της φωλιάς μπορεί να μην είναι αυτός που περιμένουμε και πιθανόν να μην είναι καν πουλί.

